

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

08 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, de către inculpatul Tabanov Piotr și de către partea vătămată Xxxxx, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 06 iulie 2021 și a sentinței Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 24 aprilie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Tabanov Piotr Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță:* 27.04.2018-24.04.2019
2. *instanța de apel:* 24.07.2019-27.11.2019
25.08.2020-06.07.2021
3. *instanța de recurs:* 18.03.2020 - 02.06.2020
14.09.2021-08.02.2022

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 24 aprilie 2019, Tabanov Piotr Gheorghii a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, la 1 an închisoare;
- art. 179 alin. (2) Cod penal, la 1 an închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, în cazul unui concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor stabilite, i-a fost aplicată lui Tabanov P. pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani.

Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită lui Tabanov P. sub formă de închisoare a fost suspendată condiționat, cu stabilirea perioadei de probațiune de 2 ani.

Acțiunea civilă depusă de partea vătămată Xxxxx, s-a admis parțial și s-a încasat de la Tabanov Piotr în folosul lui Xxxxx suma de 15 000 /cincisprezece mii/ lei, în contul recuperării prejudiciului moral, cauzat prin infracțiune. În rest, acțiunea civilă

înaintată de Xxxxx privind încasarea de la Tabanov Piotr a prejudiciului moral, s-a respins ca neîntemeiată.

Acțiunea civilă depusă de partea vătămată Xxxxx, s-a admis parțial și s-a încasat de la Tabanov Piotr în folosul lui Xxxxx suma bănească în mărime de 5 000 /cinci mii/ lei, în contul reparării prejudiciului moral, cauzat prin infracțiune. În rest, acțiunea civilă înaintată de Xxxxx privind încasarea de la Tabanov Piotr a prejudiciului moral, s-a respins ca neîntemeiată.

S-a respins, ca neîntemeiată cererea procurorului privind încasarea de la Tabanov Piotr în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată, cheltuielilor pentru efectuarea constatărilor și expertizelor medico-legale în sumă de 1 280 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că Tabanov Piotr, din anul 2015 până la 16.08.2017, aflându-se în locuința sa din Xxxxx, s. Xxxxx r-nul Taraclia, unde trăia împreună cu soția Tabanova R. și doi copii minori, cu scopul impunerii voinței și a controlului personal asupra lui Tabanova R., intenționat îi provoca frica, iniția sistematic scandaluri în casă, în cadrul cărora provoca stare de neliniște și suferințe psihice lui Tabanova R. prin ofensări și amenințări, sistematic îi impunea voința, interzicându-i să iasă din casă fără permisiunea lui, o limita în libera circulație și îi interzicea să plece în ospeție la rude, să comunice cu prietenele și persoanele apropiate, izolând-o în așa mod de prietene și rude, încălcându-i, astfel, dreptul ei constituțional la libera circulație și comunicare cu cei apropiați, în același timp amenințând-o cu răfuiala fizică, dacă nu-i va executa cerințele. În continuare, pentru atingerea scopurilor infracționale enunțate, la 16.08.2017, în prima jumătate a zilei, aflându-se în locuința din Xxxxx, s. Xxxxx, r-nul Taraclia, a provocat, din motive de gelozie, un scandal cu soția Tabanova R. și a început să o înjure cu cuvinte necenzurate, impunându-și voința, interzicându-i să părăsească casa și să plece, inclusiv prin aplicarea forței fizice, în evitarea conflictului, la domiciliul părinților săi, amplasat pe str. Xxxxx, s. Xxxxx, r-nul Taraclia. Ulterior, după ce ultima a reușit să fugă împreună cu fiul minor Tabanov G., la locuința părinților săi, a urmărit-o. În rezultat, i-a cauzat lui Tabanova R. un stres psiho-emoțional, suferințele psihice și fizice, leziuni în formă de hematom în regiunea umărului stâng, care se califică ca vătămări corporale neînsemnate.

Tot el, la 16.08.2017, în jurul orei 13:00, ilegal, contrar voinței și dorinței proprietarului, a pătruns în locuința lui Tauci S., din str. Xxxxx, s. Xxxxx, r-nul Taraclia, unde s-a aflat timp de 15 minute. La cerințele ultimei să plece de pe teritoriul casei ei, în continuarea intențiilor sale infracționale, el a pătruns în încăperile locuinței indicate, unde a început să se certe cu Tabanova R. care se afla în casă. La cerința repetată a lui Tauci S. să părăsească domiciliul ei, a apucat-o de antebraț și a împins-o tare, de la ce Tauci S. și-a pierdut echilibrul și s-a lovit de balustrada scării. În rezultat, ultimei i-au fost provocate vătămări în formă de hematom în regiunea umărului drept și a articulației cotului drept, care se califică ca vătămări neînsemnate.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina, însă aceasta este dovedită prin probele administrate și a încadrat acțiunile în baza art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, ca *violența în familie, adică acțiunea sau inacțiunea intenționată comisă de*

un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin izolare, intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei și în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, ca violarea de domiciliu, adică pătrunderea și rămânerea ilegală în domiciliul sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia ori refuzul de a le părăsi la cererea ei, săvârșite cu aplicarea violenței.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1 Procuror, care a solicitat casarea parțială a acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie dispusă încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 1280 lei din contul inculpatului.

Apelantul a invocat că, instanța nu a ținut cont de faptul că, expertizele în cauză au fost efectuate din contul statului, conform prevederilor Legii Republicii Moldova nr. 68 din 14.04.2016 *"Cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar"*, nu se eliberează solicitantului raportul de expertiză judiciară dacă efectuarea expertizei nu a fost achitată. Făcând referire la prevederile art. 227 alin. (3) Cod de procedură penală și anume la faptul că: *"Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate"*, opinia instanței după părerea acuzării nu este convingătoare, dat fiind faptul, că legislatorul impune achitarea cheltuielilor de judecată de către stat numai în cazul dacă legea nu prevede altă modalitate și astfel făcând trimitere la prevederile art. 229 alin. (2) Cod de procedură penală: *"Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare"*, astfel devine clar că cheltuielile judiciare pot fi încasate de la condamnat. Totodată s-a menționat faptul, că instanța de judecată nu a stabilit careva motive de eliberarea a lui Tabanov P. de la achitarea cheltuielilor judiciare expuse în art. 229 alin. (3) Cod de procedură penală.

Ori, Tabanov P. conform prevederilor art. 229 Cod de procedură penală, trebuie să recupereze statului mijloacele financiare cheltuite pentru efectuarea cercetărilor și expertizelor judiciare menționate, ținând cont de faptul că este angajat, are un venit permanent și plata cheltuielilor judiciare menționate nu influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se aflau la întreținerea lui.

3.2 Inculpat, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat, pe motiv că în acțiunile lui lipsesc elementele constitutive ale infracțiunilor imputate.

Apelantul a invocat că, învinuirea înaintată nu și-a găsit confirmarea, întrucât în cadrul ședinței de judecată partea vătămată a confirmat că, la 16.08.2017, ea singură a mers la domiciliul părinților ei din s. Xxxxx, r-nul Taraclia, str. Xxxxx, inculpatul nu i-ar fi interzis să se ducă, sau să-și impună voința contrară, inclusiv forța fizică să părăsească casa.

În cadrul ședinței s-a demonstrat că, martorii Ivanova E., Stratiev I., Zhelev E., Atanasova G., Gurgurov N. și Peykova O. în instanță au explicat că Tabanova R. se deplasa liber, mergând în vizită pe jos și cu automobilul, fapt confirmat de însăși partea vătămată.

Acuzațiile aduse de părțile vătămate Tauci S. și Tabanova R. sunt neîntemeiate și contrare, cu scop de răzbunare, întrucât plângerea a apărut doar după ce a depus în instanță cerere privind desfacerea căsătoriei și stabilirea locului de trai a copilului

minor. Pentru ca instanța să nu stabilească locul de reședință al copilului cu tatăl, au decis să-l discrediteze și să o victimizeze pe Tabanova R.

În calitate de probă ce ar demonstra vinovăția inculpatului, instanța face trimiterea la concluzia raportului de examinare medico-legale în privința lui Tabanova R. și Tauci S., care urmează a fi apreciat critic, la materialele cauzei lipsesc careva acte constatatoare în acest sens.

În speță, sunt prezente relații civile privind desfacerea căsătoriei și stabilirea locului de domiciliu a copilului minor.

În același timp, probe obiective ce confirmă aplicarea violenței domestice de către Tabanov P. nu au fost stabilite și dovedite.

4. Potrivit deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 27 noiembrie 2019, apelul procurorului a fost respins ca nefondat. Apelul inculpatului a fost admis, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Tabanov Piotr a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 179 alin. (1) Cod penal și liberat de pedeapsă în legătură cu expirarea termenului de prescripție. Procesul penal pe art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, în privința lui Tabanov Piotr a fost încetat, dat fiind că fapta nu constituie infracțiune, dar contravenție. Tabanov Piotr a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 78¹ Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional în legătură cu prescripția răspunderii contravenționale. De la Tabanov Piotr s-a încasat prejudiciul moral în beneficiul lui Tauci S. în mărime de 1000 lei și lui Tabanova R. în sumă de 1000 lei. Cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată din contul inculpatului în mărime de 1280 lei, a fost respinsă ca neîntemeiată.

5. Instanța de apel a reținut că, instanța de fond corect a determinat circumstanțele de fapt și de drept și just a făcut concluzia că, faptele penale de violare de domiciliu, reținute în vina inculpatului au avut loc și au fost săvârșite de către el în circumstanțele descrise, însă incorect a calificat acțiunile de violare de domiciliu, ca fiind comise cu provocarea leziunilor corporale.

Deci, procesul penal în privința inculpatului pe capătul acuzării pe art. 201¹ alin. (2) lit. b), e) Cod penal, urmează a fi încetat, pe motiv că acțiunea violentă a inculpatului, nu constituie o infracțiune, dar apreciată distinct, constituie o contravenție prevăzută de art. 78¹ Cod contravențional, care duce la încetarea procesului contravențional din motivul expirării termenului răspunderii contravenționale.

Ținând cont de rolul inculpatului în săvârșirea actului de violență în familie și violare de domiciliu, care a avut o pondere considerabilă la cauzarea vătămarilor corporale părților vătămate, temeinicia adjudecării de la inculpat a despăgubirilor prejudiciului moral în beneficiul părților vătămate Tabanova R. și Tauci R. în quantum de 1000 lei pentru fiecare parte vătămată este proporțională prejudiciului moral cauzat acestora.

Totodată, solicitarea procurorului de încasarea cheltuielilor de judecată de la inculpat este nefondată.

6. Hotărârile judecătorești adoptate în cauză au fost atacate cu recursuri ordinare de către:

6.1 Procuror, solicitând casarea deciziei și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

În motivarea recursului a indicat:

- soluția instanței de apel cu privire la recalificarea acțiunilor inculpatului în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, este neîntemeiată și ilegală;

- declarațiilor părților vătămate Tauci S., că a avut hematom la umărul drept și articulația cotului drept, însă aceste leziuni i-au fost provocate nu intenționat de inculpat ci în timpul când cea din urmă încerca să tragă copilul spre ea, ca să-i împiedice inculpatului să ea cu el fiul, în timp ce copilul se împotriva și nu vroia să plece cu tatăl său, nu corespund circumstanțelor cauzei și vin în contradicție cu declarațiile părții vătămate Tabanova R., care în ședința primei instanțe a declarat că, ea striga mamei să-l ajute și ea l-a apucat de mână și îl trăgea spre ea, a venit și mama ei, la fel ajuta, el a împins-o pe mama ei, ea s-a lovit, iar fiul plângea, declarațiile ce coroborează cu raportul de expertiză medico-legală din 23.03.2018, din care reiese că, constatarea medico - legală a fost realizată pe numele lui Tauci S. și în concluzie este depistat la aceasta hematom în regiunea umărului drept și articulația cotului drept, se califică ca vătămare neînsemnată;

- de către acuzare au fost prezentate și administrate probe directe, pertinente și concludente, în coroborare cu alte probe, ce demonstrează nemijlocit vinovăția lui Tabanov P. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal;

- instanța de apel neîntemeiat a respins probele acuzării, prin care se confirmă comiterea faptelor prejudiciabile prevăzute de legea penală și vinovăția inculpatului, și greșit a ajuns la concluzia de încetare procesului penal în privința lui pe capătul acuzării pe art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, pe motiv că acțiunea violentă a inculpatului nu constituie o infracțiune prevăzută de 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, dar apreciată distinct, constituie o contravenție prevăzută de art. 78¹ Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional din motivul expirării termenului de prescripție;

- concluzia instanței de apel precum că, nu s-a constatat, că în perioada incriminată inculpatul o limita pe soția sa în deplasare liberă, comunicare cu prietenii, este vădit neîntemeiată;

- instanța de apel nu a dat aprecierea cuvenită declarațiilor părții vătămate Tabanova R. în coroborare cu alte probe administrate și prezentate de către acuzatorul de stat;

- în decizie și sentința lipsește dispoziția privind trecerea cheltuielilor judiciare pe contul statului;

- instanța de apel, odată ce a dispus respingerea cererii procurorului încasării de la inculpatul sumei de 1280 lei cu titlu de cheltuieli judiciare, nu a dispus trecerea acestora în contul statului, astfel, rezultă că nu dispune de o dispoziție referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare, așa cum se cer prevederile art. 397 pct. 5) și art. 416 Cod de procedură penală;

- instanța de apel nu a soluționat corect chestiunea legată de cheltuieli judiciare.

În drept, recursul a fost întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală.

6.2 Inculpatul, solicitând casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

În motivarea recursului a indicat:

- învinuirea înaintată nu și-a găsit confirmarea, întrucât în cadrul ședinței de judecată partea vătămată a confirmat că, la 16.08.2017, ea singură a mers la domiciliul părinților ei din s. Xxxxx, r-nul Taraclia, str. Xxxxx, inculpatul nu i-ar fi interzis să se ducă, s-au să-și impună voința contrară, inclusiv forța fizică să părăsească casa;

- mărturiile lui Ivanova E., Stratiev I., Zhelev E., Atanasova G., Gurgurov N. și Peykova O. - care în instanță au explicat că Tabanova R. se deplasa liber, mergând în vizită, pe jos și cu automobilul, fapt confirmat de însăși partea vătămată Tabanova R.;

- acuzațiile aduse de către părțile vătămate Tauci S. și Tabanova R. sunt neîntemeiate și contrare, fiind aduse cu scop de răzbunare, întrucât plângerea a apărut doar după ce inculpatul a depus în instanță cerere privind desfacerea căsătoriei și stabilirea locului de trai a copilului minor. Pentru ca instanța să nu stabilească locul de reședință al copilului cu tatăl, au decis să îl discrediteze și să o victimizeze pe Tabanova R.;

- raportul de examinare medico-legale în privința lui Tabanova R. și Tauci S., urmează a fi apreciat critic, deoarece lipsesc careva materiale constatatoare în acest sens;

- în speță, sunt prezente relații civile privind desfacerea căsătoriei și stabilirea locului de domiciliu a copilului minor;

- probe obiective ce confirmă aplicarea violenței domestice de către el nu au fost stabilite și dovedite.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 15) Cod de procedură penală.

6.3 Partea vătămată Tabanova R., care a solicitat casarea deciziei instanței de apel, în partea liberării lui Tabanov P. de pedeapsă pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului indică:

- în cadrul examinării cauzei în prima instanță, fiind audiată partea vătămată, martori și studiate probele scrise, inclusiv rezultatele expertizei medico-legale, faptul aplicării violenței psihice și fizice în familie în privința părții vătămate Tabanova R. și violența fizică împotriva părții vătămate Tauci T. și-au găsit confirmarea;

- instanța de apel nu a apreciat obiectiv probele menționate, declarațiile părților vătămate găsindu-și confirmarea, precum și concluzia expertizei medico-legale, conform căreia la ambele victimele au fost depistate vătămări corporale cauzate de către inculpat. Totodată, instanța de apel a interpretat eronat declarațiile părții vătămate Tauci S.;

- instanța de apel absolut nejustificat a respins declarațiile părții vătămate Tabanova R. privind violența constantă și sistematică (izolare, intimidare, impunere voinței și control personal) de către inculpat.;

- neîntemeiate sunt și constatările instanța de apel cu referire la lipsa probelor ce ar confirma că, în urma acțiunilor violente ale inculpatului, părților vătămate Tabanova R. și Tauci T. le-au fost cauzate prejudiciu moral, în legătură cu care valoarea compensației morale a fost redusă la o sumă nesemnificativă de 1000 de lei. Ori, suferințele la care a fost supusă partea vătămată o perioadă îndelungată din cauza acțiunilor violente ale inculpatului, violența fizică și psihică, amenințările și controlul permanent, abuzarea mamei, Tauci S. în prezența copiilor minori, nu constituie o dovadă de provocare a suferințelor morale. Prin urmare, recurenta consideră soluția primei instanțe privind încasarea din contul inculpatului în beneficiul lui Tabanova R. a sumei în mărime de 15.000 lei și Tauci S. a sumei de 5000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, este întemeiată.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 02 iunie 2020, au fost admise recursurile declarate, fiind casată total decizia și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

8. În motivarea deciziei, instanța de recurs a reținut că potrivit descriptivului sentinței, instanța de fond (pct. 1., 2. din decizie):

a) nu a luat în considerare că elementele calificative incriminate inculpatului: „*violența manifestată prin izolare, intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei*”, au fost introduse în art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, pe 16.09.2016, deci nu au efect retroactiv. Astfel, instanța urma să judece cauza în raport cu faptele imputate inculpatului prin rechizitoriu, doar ce țin de perioada 16.09.2016 - 16.08.2017;

b) a omis să motiveze și determine dacă semnele faptelor prejudiciabile incriminate inculpatului prin rechizitoriu, inclusiv: „*...cu scopul impunerii voinței și a controlului personal asupra lui Tabanova R., intenționat îi provoca frica, iniția sistematic scandaluri în casă, în cadrul cărora provoca stare de neliniște și suferințe psihice lui Tabanova R. prin ofensării și amenințări, sistematic îi impunea voința interzicându-i să iasă din casă fără permisiunea lui, o limita în libera circulație și îi interzicea să plece în ospeție la rude, să comunice cu prietenele și persoanele apropiate, izolând-o în așa mod de prietene și rude, încălcându-i, astfel, dreptul ei constituțional la libera circulație și comunicare cu cei apropiați, în același timp amenințând-o cu răfuiala fizică, dacă nu-i va executa cerințele..., a provocat, din motive de gelozie, un scandal cu soția Tabanova R. și a început să o înjure cu cuvinte necenzurate, impunându-și voința, interzicându-i să părăsească casa și plece, inclusiv prin aplicarea forței fizice..., a urmărit-o. În rezultat, i-a cauzat lui Tabanova R. un stres psiho-emoțional, suferințele psihice și fizice, leziuni în formă de hematom în regiunea umărului stang, care se califică ca vătămări corporale neansemnate*”, corespund cu semnele componentei infracțiunii imputate: „*violența manifestată prin izolare, intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei*”;

c) doar a trecut în revistă dovezile administrate, dar nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv în raport cu circumstanțele concrete în fapt și în drept invocate în

rechizitoriu pe ambele capete de acuzare, neindicând motivele pentru care a respins versiunile și probele apărării;

d) nu a soluționat chestiunea privind plata cheltuielilor judiciare în raport cu prevederile art. 229 Cod de procedură penală.

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

Însă, instanța de apel, rejudecând cauza potrivit regulilor generale, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, conform descriptivului deciziei contestate (pct. 4. din decizie):

a) nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, nominalizate supra, repetându-le întocmai;

b) a omis să motiveze și determine dacă semnele faptelor prejudiciabile incriminate inculpatului prin rechizitoriu, pentru perioada 16.09.2016 - 16.08.2017, inclusiv: *„...cu scopul impunerii voinței și a controlului personal asupra lui Tabanova R., intenționat îi provoca frica, iniția sistematic scandaluri în casă, în cadrul cărora provoca stare de neliniște și suferințe psihice lui Tabanova R. prin ofensării și amenințări, sistematic îi impunea voința interzicându-i să iasă din casă fără permisiunea lui, o limita în libera circulație și îi interzicea să plece în ospeție la rude, să comunice cu prietenele și persoanele apropiate, izolând-o în așa mod de prietene și rude, încălcându-i, astfel, dreptul ei constituțional la libera circulație și comunicare cu cei apropiați, în același timp amenințând-o cu răfuiala fizică, dacă nu-i va executa cerințele..., a provocat, din motive de gelozie, un scandal cu soția Tabanova R. și a început să o înjure cu cuvinte necenzurate, impunându-și voința, interzicându-i să părăsească casa și plece, inclusiv prin aplicarea forței fizice..., a urmărit-o. În rezultat, i-a cauzat lui Tabanova R. un stres psiho-emoțional, suferințele psihice și fizice, leziuni în formă de hematom în regiunea umărului stâng, care se califică ca vătămări corporale neânsemnate”,* corespund cu semnele componenței infracțiunii imputate: *„violența manifestată prin izolare, intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei”.*

Ori, separarea din contextul învinuirii doar a acțiunii de provocare a vătămarilor corporale neînsemnate părții vătămate, pentru a le recalifica ulterior în baza 78¹ Cod contravențional, de la art. 201¹ alin. (2) lit. b), e) Cod penal, lit. e) nefiind în genere imputată inculpatului în rechizitoriu, nu corespund rigorilor prescrise în art. 101, 325, 385 Cod de procedură penală și art. 113 Cod penal;

c) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv circumstanțele concrete în fapt și în drept invocate în rechizitoriu pe ambele capete de acuzare, neindicând motivele pentru care a respins alte probe acuzării.

Mai mult, a reținut că: *„fiind audiată în cadrul urmăririi penale la 15.12.2017, partea vătămată Taucci S. a indicat: „Am văzut că ginerele încerca cu forța să i-a copilul, copilul plângând s-a apucat de mama sa Raisa și se împotriva. Eu am început să-i ajut Raisa să țină copilul și să-l elibereze de la tatăl său. În acest timp ginerele m-a apucat de umărul drept și m-a împins, iar eu m-am lovit de scară”.* În cadrul ședinței instanței de fond

Taucci S. a declarat, că hematumul s-a format în urma faptului, că atunci când trăgeau fiecare în partea lui de copil, ea s-a lovit și la umărul drept i-a apărut hematom. În cadrul ședinței instanței de apel, aceasta a declarat, că hematumul s-a format în timp ce ea trăgea nepotul și s-a lovit de scară”, dar nu a indicat care din aceste declarații sunt pertinente și pe care le respinge, lipsind cu desăvârșire motivarea instanței de ce acestea, așa cum au fost reținute, coroborate cu raportul de constatare nr. 43 din 11.01.2018 că la Taucci S. s-a constatat hematom al umărului drept și articulației cotului drept, care putea fi produsă la acțiunea traumatică cu obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele relatate și se califică ca vătămare neînsemnată, nu pot fi calificate drept violarea de domiciliu săvârșită cu aplicarea violenței asupra persoanei (art. 179 alin. (2) Cod penal);

d) a concluzionat inițial că: „instanța de fond corect a determinat circumstanțele de fapt și de drept și just a făcut concluzia că faptele penale de violare de domiciliu, reținute în culpa inculpatului au avut loc și au fost săvârșite de către el în circumstanțele descrise”, dar apoi s-a contrazis indicând că instanța de fond: „incorect a calificat acțiunile de violare de domiciliu, ca fiind comise cu provocarea leziunilor corporale”, și să recalifice acțiunile inculpatului la art. 179 alin. (1) Cod penal, ca apoi să revină la rezumatul inițial invocând că: „ținând cont de rolul inculpatului în săvârșirea actului de violență în familie și violare de domiciliu, si a avut o pondere considerabilă la cauzarea vătămarilor corporale părților vătămate, temeinicia adjudecării de la inculpat a despăgubirilor prejudiciului moral în beneficiul părților vătămate Tabanova R. și Taucci S. în quantum... ”. Ori, asemenea abordare nu corespunde criteriilor de apreciere a probelor și circumstanțelor cauzei, prevăzute în art. 101 Cod de procedură penală;

e) nu a soluționat chestiunea privind plata cheltuielilor judiciare în raport cu prevederile art. 229 Cod de procedură penală.

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că instanțele de fond și de apel nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, și că recursurile ordinare sunt întemeiate.

9. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 06 iulie 2021, a fost respins ca nefondat apelul declarat de procuror și admis apelul declarat de inculpatul Tabanov Piotr. A fost casată integral sentința, a fost rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, prin care a fost achitat Tabanov Piotr învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii. Tabanov Piotr a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, cu liberarea de pedeapsă din motivul intervenirii termenului de prescripție. A fost respinsă acțiunea civilă depusă de Xxxxx împotriva lui Tabanov Piotr privind repararea prejudiciului moral, ca neîntemeiată. A fost încasat de la Tabanov Piotr în beneficiul lui Xxxxx, cu titlu de prejudiciu moral, suma de 2 000 (două mii) lei. A fost respinsă ca neîntemeiată cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată în beneficiul satului, în mărime de 1 280 lei.

10. În motivare instanța de apel a reținut că, cercetând declarațiile martorilor, părților vătămate, precum și înscrisurile anexate la materialele cauzei penale,

instanța de apel a ajuns la concluzia că, în privința lui Tabanov Piotr, acuzat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, potrivit prevederilor articolului 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, se impune achitarea, or nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Mai mult, potrivit modificărilor elementele calificative incriminate inculpatului: violența manifestată prin izolare, intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei, au fost introduse în art. 201¹ alin.(1) lit.b) Cod penal, pe 16 septembrie 2016, deci nu au efect retroactiv.

Totodată, la calificarea juridică a acțiunilor inculpatului Tabanov, nu este imputat acțiuni violente soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății (caracteristice pentru altă faptă - maltratare lit. a) alin.(1) art.201¹ CP), doar sunt descrise ca fapta infracțională în rechizitoriu, iar inculpatului îi este imputată altă faptă, prevăzută de lit. b) alin.(1) art.201¹ Cod penal.

Cât privește învinuirea pentru perioada 16 septembrie 2016 - 16 august 2017 inclusiv *„cu scopul impunerii voinței și a controlului personal asupra lui Tabanova R., intenționat îi provoca frica, iniția sistematic scandaluri în casă, în cadrul cărora provoca stare de neliniște și suferințe psihice lui R.Tabanova prin ofensări și amenințări, sistematic îi impunea voința interzicându-i să iasă din casă fără permisiunea lui, o limita în libera circulație și îi interzicea să plece în oșpeție la rude, să comunice cu prietenele și persoanele apropiate, izolînd-o în ala mod de prietene și rude, încălcîndu-i, astfel, dreptul ei constituțional la libera circulație și comunicare cu cei apropiați, în același timp amenințînd-o cu răfuiala fizică, dacă nu-i va executa cerințele..., a provocat, din motive de gelozie, un scandal cu soția Tabanova E și a început să o înjure cu cuvinte necenzurate, impunîndu-și voința interzicându-i să părăsească casa și să plece, inclusiv prin aplicarea forței fizice., a urmărit-o. În rezultat i-a cauzat lui R. Tabanova un stres psiho-emoțional, suferințele psihice și fizice, leziuni în formă de hemotom în regiunea umărului stîng, care se califică ca vătămări corporale neînsemnate”,* această învinuire nu este concretă, nefiind descris în actul de acuzare care acțiuni și cînd au avut loc (în afară de ultima acțiune din 16.08.2017) .

Astfel, învinuirea privind violența manifestată prin izolare, intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei nu a fost confirmată prin cumulul probelor administrate și cercetate în cauză.

Or, acuzatorul de stat, în formularea învinuirii aduse inculpatului Tabanov Piotr, nu a indicat data, ora, limitându-se doar, la faptul că, acțiunile au fost efectuate în perioada de timp din anul 2015 până la 16.08.2017, nu a indicat cum inculpatul a provocat frică față de Xxxxx, nefiind indicate perioada scandalurilor sistematice provocate de inculpat, nefiind constatate suferințele psihologice al Raisei Tabanova, când a fost ofensată, amenințată, impusă voința, perioada cînd inculpatul îi interzicea Raisei să iasă din casă, cînd a izolat-o de prietene și rude, încălcînd dreptul acesteia la libera circulație, cînd și cum o intimida și o amenința cu răfuială fizică pe Xxxxx.

Reieșind din declarațiile părții vătămate Raisa Tabanova, a comunicat că, în 2015 Tabanov Piotr i-a aplicat violență fizică, însă aceste declarații nu sunt confirmate prin materialul probator prezentat de procuror și nici nu este incriminată inculpatului.

Potrivit declarațiilor părții vătămate Xxxxx, care este mama Raisei Tabanova a comunicat că, își dădea seama că, la ei nu este totul în regulă, după cele întâmplate fiica i-a povestit că Tabanov îi interzicea să vină în ospeție să se întâlnească cu prietenii, însă în același timp Tabanov Piotr a declarat că, Xxxxx putea să meargă mereu la prietenele sale, la rude, la părinți, mergea în ospeție la sora sa în Estonia, se deplasa cu automobilul.

Instanța de apel a apreciat ca fiind veridice declarațiile inculpatului precum că, nu a amenințat-o pe soția sa, locuiau ca o familie normală, întâlneau sărbătorile împreună, avea oaspeți, se odihneau și plecau la odihnă, soția mergea în ospeție la prietene la părinți întrucât sunt confirmate și prin declarațiile martorului Jeleva Ecaterina care a comunicat că, fiind în relații de prietenie cu Xxxxx, ultima nu se jeluia că soțul îi interzice să comunice și să se deplaseze la prietene. Raisa prin sat se deplasa liber, mergea atât cu transport public, cât și personal conducea automobilul, nu a auzit ca soțul să o maltrateze.

Astfel, declarațiile inculpatului sunt confirmate și prin declarațiile martorului Peicova Olga care a comunicat că, în perioada 2015 se ducea în ospeție la familia Tabanov, uneori Raisa venea singură la ea, uneori cu copii, cu automobilul, relațiile între soții Tabanov erau bune.

Martorul Ivanova Elena, a comunicat că, fiind vecina soților Tabanov, din 2015 până în 2017 nu a auzit careva certuri în familia lor, Xxxxx mergea pe stradă singură, cu copii, cu soț, conducea automobil. Xxxxx nu i s-a plâns că Piotr nu-i permite să iasă din casă, să meargă în ospeție, la părinți nu se auzea strigăte din casa lor, Raisa nu i-a comunicat că Piotr a maltratat-o, fapt ce demonstrează declarațiile inculpatului.

Stratiev Ivan, de asemenea, în declarațiile sale a menționat că, cu familia Tabanov au fost în relații de prietenie, mergeau în ospeție unul la altul, Raisa de una singură venea în ospeție la soția acestuia, totul era bine. Soția lui nu i-a comunicat că Raisa se jeluia pe soțul său. Nu au fost situații ca Raisa să se plîngă că Piotr nu-i permite să plece la prietenele sale, la părinți, fapt ce vine în contradicție cu declarațiile părții vătămate Xxxxx.

În asemenea circumstanțe nu s-a constatat în acțiunile inculpatului Tabanov Piotr, violența în familie față de Xxxxx, fapta manifestată prin izolare, intimidare în scop de impunere a voinței sale a controlului asupra victimei, respectiv lipsește latura obiectivă a infracțiunii de violență în familie.

Or, reieșind din cumulul probelor cercetate, nu rezultă că inculpatul Tabanov Piotr în perioada de timp din anul 2015 până la 16.08.2017, aflându-se în locuința sa, amplasată pe adresa str. Pușkin, 115, s. Xxxxx, raionul Taraclia, unde locuia împreună cu familia sa: soția Xxxxx și cu doi copii minori, cu scopul impunerii voinței sale față de Xxxxx, și controlului personal asupra acesteia, intenționat îi provoca frică, făcea sistematic scandaluri în casă, în urma cărora provoca stare de neliniște și suferințele psihologice Raisei Tabanova, în rezultatul ofensării ei și amenințărilor, regulat îi impunea voința, interzicându-i să iasă din casă fără permisiunea lui, o limita pe Xxxxx în libera circulație, îi interzicea de a pleca în ospeție la rude și de a comunica cu prietenele sale și cu persoanele apropiate,

izolând-o pe ea în așa mod de prietene și rude, încălcând prin acest mod dreptul ei constituțional la libera circulație și comunicarea cu cei apropiați, prin ce o intimida și o amenința cu răfuiala fizică pe Xxxxx, în cazul neîndeplinirii de către aceasta a cerințelor sale.

Totodată, inculpatului Tabanov Piotr îi mai este încredințată și faptul că, în continuare, în atingerea scopurilor infracționale, indicate mai sus, la 16 august 2017 în prima jumătate a zilei, aflându-se în locuința sa, amplasată pe str. Pușkin, nr. 115, s. Xxxxx, raionul Taraclia, a provocat, din motive de gelozie, un scandal cu soția sa Xxxxx, și a început să o înjure cu cuvinte necenzurate, impunându-și voința sa, interzicându-i să plece la părinții săi acasă și în orice mod de a curma, inclusiv prin aplicarea forței fizice încercările Raisei Tabanova în evitarea conflictului, să părăsească casa și să plece la părinții săi la domiciliul, amplasat în raionul Taraclia, s. Xxxxx, str. Xxxxx, mai departe, a urmărit-o pe Xxxxx, după ce ultima a reușit să fugă împreună cu fiul său minor Tabanov Gheorghi, anul nașterii 2008, la locuința părinților săi. În urma acțiunilor indicate el a cauzat Raisei Tabanova un stres psihoemoțional, suferințele psihice și fizice și vătămări corporale în formă de hematom în regiunea umărului stâng, care se califică ca vătămări corporale neînsemnate.

Reieșind din declarațiile părții vătămate Xxxxx care a declarat că, la data de 16 august 2017, se certa cu soțul, a împins-o, după ce s-a finisat cearta soțul a urcat în automobil și a plecat. La rândul ei după ce s-a convins că el a plecat, ea repede și-a strâns hainele sale și a copiilor, a sunat-o pe mama și a plecat cu doi copii pe jos spre părinți. Mama a întîlnit-o, au intrat în casă.

Partea vătămată Xxxxx a relatat că a sunat-o fiica și i-a comunicat că, Piotr a împins-o și a plecat după ce s-au certat, i-a spus să i-a copii și să vină la ei.

Respectiv, semnele faptelor prejudiciabile incriminate inculpatului, mai sus descrise nu corespunde semnelor componenței de infracțiuni imputate, violență manifestată prin izolare, intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei.

Or, partea vătămată Xxxxx a declarat că după ce soțul a împins-o, acesta a urcat și a plecat, respectiv ea a strâns hainele și a plecat la părinți.

În asemenea circumstanțe, nu s-a constatat legătură de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă, manifestată prin izolare, intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei de către inculpat, și urmările prejudiciabile, sub formă suferințe psihice, fapt care necesită a fi confirmat prin raportul de evaluare psihologică.

Cît privește acuzarea și calificarea acțiunilor inculpatului Tabanov Piotr în comiterea infracțiunii prevăzute de art.179 alin. (2) Cod penal, potrivit rechizitoriului Tabanov Piotr este învinuit în comiterea *la data de 16 august 2017, aproximativ la ora 13.00 ziua, ilegal, contrar voinței și dorinței proprietarului, a pătruns în locuința lui Xxxxx, amplasată pe str.Xxxxx, s. Xxxxx, raionul Taraclia și s-a aflat acolo timp de 15 minute, la cerințele ultimei de a pleca din locuința ei nu reacționa și în continuarea intențiilor sale infracționale a pătruns în încăperea locuibilă din domiciliului indicat, unde a început să*

meargă prin casă și să se certe cu Xxxxx, care se afla în casă și, la cerința repetată a lui Xxxxx de a părăsi domiciliul ei, a aplicat violența fizică privința lui Xxxxx.

Anume, Tabanov Piotr a apucat-o pe Xxxxx de antebrăț și cu forță a împins-o de la sine, ca urmare Xxxxx a pierdut echilibru și ea s-a lovit de balustrada scării, ca urmare lui Xxxxx i-a fost cauzate hematom în regiunea umărului drept și articulației cotului ce se califică vătămare neînsemnată.

De către acuzatorul de stat acțiunile inculpatului au fost calificate pe art. 179 alin. (2) Cod penal conform indicilor, *pătrunderea sau rămânerea ilegală în domiciliul sau în reședința unei persoane fără consimțământul acestei ori refuzul de a le părăsi la cererea ei, săvârșite cu aplicarea violenței.*

Instanța de apel a constatat că, acțiunile inculpatului urmează a fi recalificate de la alin.(2) la alin.(1) art.179 Cod penal, deoarece, violența a fost aplicată de inculpat nu în scopul violării de domiciliu, dar în timpul unui conflict legat de intenția inculpatului de a lua copilul de la soția s-a. Mai mult, pentru calificarea acțiunilor pe alin.(2) art. 179 Cod penal această violență urma să fie aplicată înainte de a se consuma violarea de domiciliu.

Deși inculpatul Tabanov Piotr nu recunoaște faptele imputate de violare de domiciliu, instanța de apel a găsit că, aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe administrate în cauza penală de instanța de fond și, care au fost corect apreciate prin prisma pertinentei, concludenții, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Respectiv sunt neîntemeiate declarațiile inculpatului Tabanov Piotr precum că, la data de 16 august 2017 nu a fost la domiciliul Xxxxx, dar se afla la lucru, totul este inventat.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatului, precum că el nu a comis infracțiunea de violare de domiciliu, fiind date în scop de eschivare de la răspunderea penală, or probele cercetate vorbesc în defavoarea inculpatului, întrucât Tabanov Piotr avea motive de a se duce la domiciliul Xxxxx (mama soției sale), de vreme ce acesta nu a negat, că venind acasă el a înțeles că soția cu copiii a plecat, deoarece hainele lipseau, și el a venit acolo, unde se afla soția sa și copiii.

Prin urmare, instanța de apel a calificat declarațiile părții vătămate Xxxxx, ca fiind veridice, probante și suficiente pentru stabilirea vinovăției lui Tabanov Piotr de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 179 alin. (1) Cod penal.

Prin acțiunile sale, Tabanov Piotr a comis infracțiunea prevăzută de art. 179 alin. (1) Cod penal, conform indicilor, *pătrunderea sau rămânerea ilegală în domiciliul sau în reședința unei persoane fără consimțământul acestei ori refuzul de a le părăsi la cererea ei.*

Reieșind din cele elucidate mai sus, instanța de judecată a reținut o stare de fapt bazată pe probe concludente și just interpretate și în coroborare stabilesc cu certitudine vinovăția lui Tabanov Piotr în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal.

Conform materialelor cauzei, potrivit învinuirii lui Tabanov Piotr în comiterea infracțiunii prevăzute de art.179 Cod penal, acuzatorul de stat a calificat acțiunile

inculpatului în alin.(2), și anume inculpatul Tabanov Piotr a aplicat forța fizică în privința lui Xxxxx, a apucat-o de antebrăț și a împins-o tare de la sine, de la ce Xxxxx și-a pierdut echilibru și s-a lovit de scara din metal, în urma acțiunilor indicate, ultimei i-au fost provocate vătămări în formă de hematom în regiunea umărului drept și a articulației cotului drept, care se califică ca vătămare neînsemnată.

Instanța de apel a considerat, că în acțiunile inculpatului lipsesc indicii infracțiunii, agravante, prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, adică *pătrunderea sau rămânerea ilegală în domiciliul sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia ori refuzul de a le părăsi la cererea ei, săvârșite cu aplicarea violenței.*

Într-adevăr, la Xxxxx, potrivit raportului de expertiză medico-legală din 23 august 2018, s-a depistat hematom în regiunea umărului drept și articulației cotului drept, iar reieșind din declarațiile acesteia, a explicat că, la balcon Tabanov Piotr încerca să smulgă fiul din brațele Raisei, iar ea a ajutat fiica să țină fiul deoarece fiul se împotriva și nu dorea să meargă cu tata, Piotr a împins-o și ea s-a lovit la umărul drept în rezultat a apărut un hematom.

Xxxxx de asemenea a relatat că, Tabanov Piotr intenționa să i-a fiul cu forța și să plece cu el, și a strigat mamei să o ajute și mama l-a apucat de mâni și trăgea fiul spre ea și în acest timp Tabanov a împins-o pe mama, ultima lovindu-se.

Reiese că, vătămarile produse de inculpatul Tabanov Piotr părții vătămate Xxxxx, sunt în rezultatul „luptei” cu Tabanov Piotr ca ultimul să nu aibă posibilitate să-l i-a cu forța pe fiul său.

Respectiv pentru a fi aplicată răspunderea în baza alin. (2) art. 179 Cod penal, este necesar ca violența să urmărească scopul violării de domiciliu și să se aplice înainte de a se consuma violarea de domiciliu, ceea ce nu este specific cazului din speță, întrucât violența a fost aplicată în scopul de a lua forțat copilul.

Reținând cele menționate, instanța de apel a reiterat că, instanța de fond eronat a reținut în acțiunile inculpatului Tabanov Piotr, semnele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.179 alin.(2) Cod penal.

Astfel, acțiunile inculpatului Tabanov Piotr precum că, la data de 16 august 2017, aproximativ la ora 13.00 ziua, ilegal, contrar voinței și dorinței proprietarului, a pătruns în locuința lui Xxxxx, amplasată pe str.Xxxxx, s. Xxxxx, raionul Taraclia și s-a aflat acolo timp de 15 minute, la cerințele ultimei de a pleca din locuința ei nu reacționa și în continuarea intențiilor sale infracționale a pătruns în încăperea locuibilă din domiciliului indicat, unde a început să meargă prin casă și să se certe cu Xxxxx, care se afla în casă și, la cerința repetată a lui Xxxxx de a părăsi domiciliul ei, constituie elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.179 alin.(1) Cod penal, *pătrunderea sau rămânerea ilegală în domiciliul sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia ori refuzul de a le părăsi la cererea ei.*

Instanța de apel a conchis că, Tabanov Piotr necesită a fi liberat de pedeapsă penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, din următoarele considerente:

Instanța de apel a stabilit că, inculpatul Tabanov Piotr a comis infracțiunea prevăzută de art.179 alin.(1) Cod penal, la 16 august 2017, iar potrivit art.16 Cod penal, infracțiunea prevăzută de art. 179 Cod penal, se atribuie la categoria

infracțiunilor ușoare, astfel au expirat mai mult de doi ani, din care motive, instanța de apel a dispus liberarea de pedeapsă a inculpatului Tabanov Piotr din motivul intervenirii termenului de prescripție.

În legătură cu faptul că, instanța de apel a ajuns la concluzia că, în acțiunile lui Tabanov Piotr nu s-a constatat existența faptei infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(1) lit.b) Cod penal (pe fapta în privința părții vătămate Xxxxx), cu dispunerea achitării ultimului, acțiunea civilă privind încasarea prejudiciului moral în mărime de 50 000 lei, înaintată de partea vătămată Xxxxx necesită a fi respinsă ca neîntemeiată.

Totodată, instanța de apel regăsindu-l vinovat pe Tabanov Piotr de comiterea infracțiunii prevăzute de art.179 alin.(1) Cod penal (pe faptul de violare de domiciliu părții vătămate Xxxxx), a considerat necesar a admite acțiunea civilă (vol.1, f.d. 89) înaintate de partea vătămată Xxxxx privind repararea prejudiciului moral.

Instanța de apel a stabilit că, inculpatul prin acțiunile sale ilegale de violare de domiciliu, i-a cauzat părții vătămate Xxxxx suferințe fizice și psihice, totodată suma solicitată cu titlu de prejudiciu moral în mărime de 10 000 lei este una exagerată, necorespunzătoare circumstanțelor cauzei și personalității părții vătămate.

În consecință, instanța de apel a considerat necesar a dispune încasarea prejudiciului moral în beneficiul părții vătămate Xxxxx de la inculpatul Tabanov Piotr în mărime de 2 000 lei, care va compensa suferințele trăite de prima în cuantum ce va fi echitabil.

Cît privește încasarea cheltuielilor judiciare, instanța de apel a constatat că, procurorul solicită încasarea din contul inculpatului Tabanov Piotr în beneficiul statului cheltuieli judiciare în sumă de 1 280 lei, pentru efectuarea expertizelor judiciare și constatările medico-legale.

În legătură cu faptul că, instanța de apel a ajuns la concluzia că, în acțiunile lui Tabanov Piotr nu s-a constatat existența faptei infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(1) lit.b) Cod penal, cu dispunerea achitării ultimului, iar referitor la art.179 Cod penal, instanța de apel în acțiunile inculpatului nu a reținut alin.(2) aplicarea violenței, respectiv necesită a fi respinse ca neîntemeiate afirmațiile expuse în cererea de apel declarate de procuror, privind încasarea cheltuielilor judiciare în legătură cu efectuarea expertizelor judiciare și constatările medico-legale, la suma de 1 280 lei.

11. Hotărârile judecătorești adoptate în cauză sunt atacate cu recursuri ordinare de către:

11. 1 Procuror, care solicită casarea deciziei, cu menținerea sentinței în partea condamnării inculpatului Tabanov Piotr de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.179 alin.(2) și art.201¹ alin.(1) lit.b) Cod penal, deoarece apelul a fost greșit admis, precum și dispunerea rejudecării de către instanța de apel a cauzei penale în partea respingerii cerinței procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 1280 lei, în cazul în care eroare judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs.

În motivarea recursului indică:

- din declarațiile tuturor părților audiate și materialele cauzei descrise în decizie, instanța de apel a analizat și a apreciat selectiv declarațiile martorilor Peicova Olga, Ivanova Elena, Stratiev Ivan date în cadrul ședinței instanței de fond,

fără a evalua celelalte probe și fără a efectua o analiză a acestora, cu aprecierea fiecărei probe în parte, cu expunerea asupra admisibilității sau inadmisibilității probei, ignorând totalmente probele administrate la caz;

- instanța de apel, ajungând la concluzia că, inculpatul Tabanov Piotr necesită a fi achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(1) lit.b) Cod penal, din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, n-a ținut cont de normele legale și practica judiciară la caz, n-a dat apreciere tuturor probelor din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, în special declarațiile părților vătămate Xxxxx, Xxxxx, descifrările convorbirilor telefonice al SA,,Moldtelecom" în privința telefonului de la domiciliul lui Xxxxx;

- instanța de apel nu a constatat că declarațiile părților vătămate Xxxxx și Xxxxx nu sunt veridice;

- elementele calificative incriminate inculpatului: „*violența manifestată prin izolare, intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei*”, au fost introduse în art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal pe 16.09.2016. Astfel, faptele imputate inculpatului prin rechizitoriu, doar ce țin de perioada 16.09.2016 - 16.08.2017, în cadrul urmăririi penale și examinării cauzei în instanțele de judecată, s-a constatat în acțiunile inculpatului Tabanov Piotr, violența în familie față de Xxxxx, fapta manifestată prin izolare, intimidare în scop de impunere a voinței sale a controlului asupra victimei. Aceste constatări au fost lăsate de instanța de apel fără vreo apreciere și instanța de apel nu s-a expus deloc asupra lor;

- pronunțând decizia de achitare a inculpatului de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(1) lit.b) Cod penal, nu s-a expus asupra acțiunilor ilicite ale lui Tabanov Piotr privind aplicarea violenței fizice și cauzarea părții vătămate Xxxxx vătămării corporale în formă de hematom în regiunea umărului stâng, care conform concluziilor raportului de expertiză medico-legală nr.413D din 04.01.2018 se califică ca vătămări corporale neînsemnate;

- instanța de apel neîntemeiat apreciază ca fiind veridice declarațiile inculpatului Tabanov Piotr precum că, nu a amenințat-o pe soția sa, locuiau ca o familie normală, întâlneau sărbătorile împreună, avea oaspeți, se odihneau și plecau la odihnă, soția mergea în ospefie la prieteni la părinți, menționând că, declarațiile inculpatului sunt confirmate prin declarațiile martorilor Jeleva Ecaterina, Peicova Olga, Ivanova Elena, Stratiev Ivan;

- declarațiile martorilor Jeleva Ecaterina, Peicova Olga, Ivanova Elena, Stratiev Ivan nu pot fi luate în considerare la aprecierea veridicității sau neveridicității declarațiilor inculpatului Tabanov Piotr, reieșind din faptul că, martorii în cauză nu au fost martorii oculari evenimentelor ce s-au petrecut în familia lui Tabanov. Or, reieșind din declarațiile părții vătămate Xxxxx, deja după cele întâmplate, fiica i-a povestit că Tabanov îi interzicea să vină în ospefie să se întâlnească cu prietenii;

- partea vătămată Xxxxx a declarat că, s-a adresat târziu după ajutor, deoarece a sperat că se v-a îmbunătăți relațiile între ei;

- la pronunțarea deciziei de achitare a lui Tabanov Piotr în baza art.201¹ alin.(1) lit.b) Cod penal, instanța de apel superficial a examinat cauza, nu a dat o apreciere

corectă probelor prezentată de părți, a luat în considerație doar probele apărării, care sunt contradictorii, fără o studiere completă și deplină a tuturor circumstanțelor cauzei și, în consecință incorect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, făcând o concluzie greșită că Tabanov Piotr nu a săvârșit infracțiunea imputată;

- instanța de apel a prezentat concluzii divergente cu privire la motivele achitării, precum că: „...Colegiul judiciar consideră că, nu a fost constatată existența acestei infracțiuni...„*Cercetând declarațiile martorilor, părților vătămate audiați precum și înscrisurile anexate la materialele cauzei penale, Colegiul judiciar ajunge la concluzia că, în privința lui Tabanov Piotr, acuzat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit.b) Cod penal, potrivit prevederilor articolului 390 alin. (1), pct. 3) Cod de procedură penală, se impune achitarea, or nu s-a constatat existența faptei infracțiunii. „nu s-a constatat în acțiunile inculpatului Tabanov Piotr, violența în familie față de Xxxxx, fapta manifestată prin izolare, intimidare în scop de impunere a voinței sale a controlului asupra victimei, respectiv lipsește latura obiectivă a infir-acțiunii de violență în familie. „..nu s-a constată lesătură de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă. ..., și urmările prejudiciabile”* Astfel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar;

- soluția instanței de apel cu privire la recalificarea acțiunilor inculpatului în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, este neîntemeiată și ilegală. Concluziile instanței de apel precum că, potrivit declarațiilor părților vătămate Xxxxx că a avut hematom la umărul drept și articulația cotului drept, însă aceste leziuni i-au fost provocare nu intenționat de inculpat ci în timpul, când cea din urmă încerca să tragă copilul spre ea, ca să-i împiedice inculpatului Tabanov Piotr, ca să ea cu el fiul, în timp ce copilul se împotriva și nu vroia să plece cu tatăl său, nu corespund circumstanțelor cauzei și vin în contradicție cu declarațiile părții vătămate Tabanov Raisa, care în ședința primei instanțe a declarat că, ea striga mamei să-l ajute și ea l-a apucat de mână și îl trăgea spre ea, a venit și mama ei, la fel ajuta, el a împins-o pe mama ei, ea s-a lovit, iar fiul plângea, cu declarațiile părții vătămate Xxxxx care declara de mai multe ori ca Tabanov P. să plece din casă lor, să nu mai deranjeze și lase pe dânsii în pace, precum și cu declarațiile martorului Tauci Savva precum că, Tabanov Piotr nu reacționa la cerințele legale ale soției de a părăsi domiciliul și a început să împingă pe soția sa și fiica. În rezultatul acțiunilor lui Tabanov P. la soția Tauci S. la umărul drept a apărut hematom, declarațiile care coroborează cu raportul de expertiză medico-legală din 23.03.2018, din care reiese că, constatarea medico - legală a fost realizată pe numele lui Xxxxx a.n.1952, și în concluzie este depistat la aceasta hematom în regiunea umărului drept și articulația cotului drept, se califică ca vătămare neînsemnată. Astfel, regula cu privire la aprecierea probelor prevăzută de art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, nu s-a respectat;

- referitor la respingerea solicitării procurorului privind încasarea de la inculpatul Tabanov Piotr a cheltuielilor judiciare în sumă de 1280 lei, pentru efectuarea expertizelor judiciare și constatările medico-legale, consideră neîntemeiată această soluție a instanțelor de judecată. Astfel, reieșind din faptul că vinovăția inculpatului Tabanov Piotr în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.201¹ alin.(1) lit.b), art. 179 alin.(1) Cod penal, a fost pe deplin dovedită în cadrul

examinării cauzei în instanțele de judecată, instanța de apel, nu a soluționat corect chestiunea legată de cheltuieli judiciare.

În drept recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

11.2 Partea vătămată Tabanova R., care solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului indică:

- instanța de apel neîntemeiat a casat sentința și ilegal a recalificat acțiunile lui Tabanov Petru de la alin.(2) la alin. (1) art. 179 Cod penal, eliberându-l de răspundere penală. Totodată, neîntemeiat l-a achitat de sub învinuirea înaintată în baza art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal;

- în cadrul examinării cauzei în instanța de fond pe deplin și-a găsit confirmarea faptul aplicării violenței fizice și psihice în familie, și anume în privința soției Tabanova R. și faptul aplicării violenței fizice în privința lui Tauci T., în timpul pătrunderii ilegale în domiciliu. În special, faptul cauzării leziunilor corporale lui Tauci T., în circumstanțele menționate a fost confirmat de partea vătămată Tabanova R. și martorii Tauci S. și Gurgurova N. Ultima a menționat că, în aceeași zi când a avut loc fapta, partea vătămată i s-a plâns pe cele întâmplate. I-a arătat echimoza și excoriația de pe umăr care i-au fost cauzate de Tabanov Petru. Aceste declarații au fost confirmate de raportul de expertiză medico-legală;

- instanța nu a argumentat din care motiv, nu a luat în considerare aceste declarații, dar a pus la baza hotărârii de recalificare a acțiunilor lui Tabanov Petru de la alin.(2) al art. 179 Cod penal, declarațiile inculpatului;

- instanța neîntemeiat a respins declarațiile părții vătămate Tabanova R., cu privire la violența permanentă și sistematică (izolare, intimidare, impunerea voinței și controlului personal) din partea inculpatului considerînd că aceste afirmații nu sunt confirmate prin declarațiile martorilor;

- instanța de judecată nu a luat în considerare explicațiile părții vătămate Tabanova R., precum că, dorind să-și păstreze familia și fiindu-i frică de amenințările inculpatului referitor la viața și sănătatea ei, deoarece el o amenința cu răfuială fizică și suicid partea vătămată nimănui necomunicînd despre acest fapt. Nici chiar părinților la care a găsit refugiu și apărare, nu au fost informați despre suferințele ei. Doar o singură dată prin intermediul telefonului a apelat la serviciul «Casa Mărioarei» pentru acordarea asistenței psihologice, dar mai apoi nedorind să scoată în vileag faptele de violență în privința ei, nu s-a mai adresat nimănui. Consideră că, asemenea comportament de a-și ascunde suferințele, este caracteristic tuturor victimelor violenței în familie respectiv, instanța de fond întemeiat a luat în considerare aceste circumstanțe dându-le o apreciere cuvenită. Totodată, instanța nu a ținut cont de leziunile corporale ale părții vătămate, cauzate de inculpat intenționat la data de 16.08.2018. Din materialele cauzei inclusiv din raportul expertizei medico-legale reiese că leziunile corporale i-au fost cauzate părții vătămate în circumstanțele descrise de ea, adică în timpul violenței din partea inculpatului. În asemenea circumstanțe consideră că, cele menționate confirmă pe deplin existența faptei incriminate inculpatului și exclude posibilitatea achitării acestuia;

- instanța neîntemeiat a respins acțiunea lui Tabanova R., și doar parțial a admis acțiunea lui Tauci T.

11.3 Inculpat, prin care solicită casarea acestora, în partea în care a fost recunoscut vinovat în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat, la fel să fie menținută achitarea pe art. 201¹ Cod penal.

În motivarea recursului indică:

- în opinia Curții de Apel Cahul probe ce ar confirma vinovăția lui Tabanov Petru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, servesc declarațiile părților vătămate Xxxxx și Tauci Stepanida, care sînt rude între ele (Xxxxx - fiică, iar Tauci Stepanida - mama). Această opinie a instanței de apel este eronată;

- solicită aprecierea critică a declarațiilor părților vătămate Xxxxx și Tauci Stepanida, deoarece au fost inventate cu scopul de a-l calomnia, din motiv că sunt în relații ostile. Declarațiile false ale părților vătămate Xxxxx și Tauci Stepanida se confirmă prin faptul, că Xxxxx în ședința de judecată în prima instanța a declarat că (vol. 1 f.d. 161, 167) "... *Tabanov Petru a îmbrîncit-o pe mama sa și ea s-a lovit ...*", declarații ce nu corespund realității și se combat prin declarațiile date de către Tauci Stepanida, care în prima instanță a indicat (voi. 1 f.d. 171, 174) că "... *el, Tabanov Petru a lovit-o pe Raisa peste gură și a început să curgă sînge...*", ceea ce nu corespunde realității, deoarece Xxxxx nici în cadrul urmăririi penale nici în instanța de judecată nu a menționat faptul dat;

-solicită să țină cont de declarațiile lui Tabanov P., precum că la data de 16.08.2016 nu s-a aflat în casa lui Tauci Stepanida, deoarece acestea coroborează cu toate materialele cauzei penale;

- plîngerea lui Tauci S. S. și Tauci S.V. (f.d. 62, 63) nu constituie probă ce ar confirma vinovăția sa. Mai mult ca atât, plîngerea a fost depusă peste 5 luni după ce a avut loc presupusa faptă, și anume după adresarea în instanța de judecată cu acțiune de desfacere a căsătoriei și stabilirea locului aflării copiilor cu tatăl;

- procesul-verbal de examinare la fața locului din 05.03.2018 (f.d 65-68) nu constituie probă ce ar confirma vinovăția sa, în procesul-verbal nu se regăsesc date ce atestă, că în data de 16.08.2017 s-a aflat în casa menționată. Totodată, examinarea la fața locului a fost efectuată peste 6 luni de la data comiterii faptei incriminate;

- acuzațiile împotriva lui Tabanov Petru au fost înaintate de către Xxxxx și familia Tauci în semn de răzbunare, sînt false și neîntemeiate, deoarece plîngerea a fost depusă după adresarea sa în instanța de judecată cu acțiune de desfacere a căsătoriei și stabilirea locului aflării copiilor cu tatăl. Ca instanța să nu stabilească locul aflării copiilor cu tatăl lor, părțile vătămate au decis să-l discrediteze și să-i atribuie rolul de agresor și tiran, iar Raisa să-i revină rolul de victimă, pe cînd situația este exact opusă. Raisa, înainte de a depune plîngerea, l-a telefonat pe Petru, insistînd ca acesta să-și retragă cererea de chemare în judecată. Calvarul lui Petru din cauza lui Xxxxx și părinții ei a început după ce Petru a refuzat să-și retragă cererea. Părțile vătămate au participat la toate ședințele de judecată, mai mult ca atât, acestea insistă să li se achite prejudicial moral, deoarece refuză să achite în

continuare benevol serviciile comunale. Cu toate acestea, în prezent, pe rolul Judecătorei Cahul se află cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Xxxxx împotriva lui Tabanov Petru cu privire la lipsirea de drepturile părintești. Examinarea cauzei a fost suspendată până la soluționarea cauzei penale, Xxxxx și Taucci Stepanida având toate motivele de a-l calomnia, în scopul de a-l priva de drepturile părintești, pentru presupusă infracțiune comisă.

12. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise, cu casarea totală a deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să îl admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Reieșind din temeiurile de drept ale recursurilor declarate, se reține că procurorul, inculpatul Tabanov Piotr și partea vătămată Xxxxx invocă incidența cazurilor de casare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12), 15) Cod de procedură penală, și anume că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, instanța de judecată internațională, prin hotărâre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză.*

Din conținutul recursurilor ordinare declarate se atestă că, procurorul și partea vătămată Tabanova R. critică soluția adoptată de către instanța de apel, deoarece instanța de apel a examinat superficial cauza, nu a dat o apreciere cuvenită tuturor probelor administrate conform art. 101 Cod de procedură penală, punând la bază probele apărării, nefiind argumentat de ce nu a luat în considerație toate declarațiile părților vătămăte, martorilor, la fel făcând concluzii divergente cu privire la motivele achitării, iar inculpatul invocă faptul că, instanța de apel și-a bazat concluzia de vinovăție a inculpatului în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, pe declarațiile părților vătămăte, care sunt rude între ele, astfel solicită a fi apreciate critic.

Așadar, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, ce au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, în același timp, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din dispozițiile art. 414 Cod de procedură penală, rezultă că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Prin urmare, Colegiul menționează că, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor ce a fost declarat.

Ca supoziție a celor supra enunțate se reține că chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sânt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de către inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele au fost corect apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sânt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual, penal ori civil au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Relevant este de specificat în acest context că, hotărârea instanței de apel, potrivit art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Deci, fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, urmează să expună în hotărârea adoptată situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și să formuleze niște concluzii temeinice, cu suport probator, privitor la vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptei săvârșite de către acesta sau nevinovăția acestuia și temeiul achitării, prevăzut de normele procesual penale.

Însă, contrar celor stipulate de legea procesual-penală, în cauza deferită judecării instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate exhaustiv de legislator.

Astfel, verificând asupra principiului respectării normelor de drept menționate, Colegiul constată că, potrivit rechizitoriului inculpatul Tabanov P. a fost învinuit de către organul de urmărire penală de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, ca *violența în familie, adică acțiunea sau inacțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin izolare, intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei și în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, ca violarea de domiciliu, adică pătrunderea și rămânerea ilegală în domiciliul sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia ori refuzul de a le părăsi la cererea ei, săvârșite cu aplicarea violenței.*

Însă, instanța de apel, în al doilea set de proceduri, a respins ca nefondat apelul declarat de procuror și admis apelul declarat de inculpatul Tabanov Piotr. A casat integral sentința, rejudecând cauza și pronunțând o nouă hotărâre, prin care a fost achitat Tabanov P. învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, pe motiv **că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii**. Tabanov Piotr a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. **179 alin. (1) Cod penal**, cu liberarea de pedeapsă din motivul intervenirii termenului de prescripție. La fel, instanța de apel s-a pronunțat și asupra acțiunii civile și cheltuielilor judiciare.

Analizând decizia instanței de apel, Colegiul lărgit constată, că deși în partea dispozitivă a deciziei este indicat că *"Se achită Tabanov P. învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii."*, însă în partea descriptivă a deciziei, instanța de judecată indică concluzii din care rezultă și alt temei de achitare, de rând cu cel indicat în dispozitiv.

Potrivit deciziei de achitare a inculpatului de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, în partea descriptivă, instanța de apel a indicat:

- *"În asemenea circumstanțe, nu s-a constatat în acțiunile inculpatului Tabanov P. violența în familie față de Xxxxx, fapta manifestată prin izolare, intimidare în scop de impunere a voinței sale a controlului asupra victimei, respectiv lipsește latura obiectivă a infracțiunii de violență în familie."* (f.d.251 verso v. II), astfel instanța de apel indicând că, nu este întrunită latura obiectivă a infracțiunii incriminate inculpatului, semnaleză temeiul de achitare fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii;

- *"În asemenea circumstanțe nu s-a constatat legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă, manifestată prin izolare, intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei de către inculpat și urmările prejudiciabile, sub forma suferințelor psihice, fapt ce necesită a fi confirmat prin raportul de evaluare"* (f.d.252 v. II), la fel, semnaleză lipsa laturii obiective, astfel temeiul de achitare fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În dispozitivul aceleiași decizii instanța de apel a hotărât: *"Se achită Tabanov P. învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii."* (f.d.255 v. II)

Deci, în urma sintezei concluziilor evocate de către instanța de apel în hotărârea adoptată, Colegiul observă o inadvertență în stabilirea temeiului ce stă la baza achitării lui Tabanov P., fiind constatate în decizie concluzii cu temeiuri de achitare diferite: *"nu s-a constatat existența faptei infracțiunii"* și *"fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii"*, temeiuri prevăzute de art. 390 alin. (1) pct. 1) și 3) Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de recurs atestă că, menționarea concomitentă a 2 temeiuri de achitare care se exclud una pe alta, în aceeași hotărâre judecătorească este o eroare de procedură, fapt ce în viziunea Colegiului, semnaleză prezența temeiului pentru recurs *"motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii"*, care este prevăzută la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Alt aspect ce necesită a fi nominalizat la analiza hotărârii contestate, este faptul că instanța de apel a ignorat indicațiile stipulate de instanța ierarhic superioară. Astfel, Colegiul atestă că, prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 02 iunie 2020, au fost admise recursurile ordinare declarate, în prezenta speță, fiind casată decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La adoptarea soluției, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție a indicat explicit că, *"Astfel, instanța urma să judece cauza în raport cu faptele imputate inculpatului prin rechizitoriu, doar ce țin de perioada 16.09.2016 - 16.08.2017; ... Însă, instanța de apel, rejudecând cauza potrivit regulilor generale, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, conform descripvului deciziei contestate (pct. 4. din decizie): a) nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, nominalizate supra, repetându-le întocmai; b) a omis să motiveze și determine dacă semnele faptelor prejudiciabile incriminate inculpatului prin rechizitoriu, pentru perioada 16.09.2016 - 16.08.2017, inclusiv: „...cu scopul impunerii voinței și a controlului personal asupra lui Tabanova R., intenționat îi provoca frica, iniția sistematic scandaluri în casă, în cadrul cărora provoca stare de neliniște și suferințe psihice lui Tabanova R. prin ofensării și amenințări, sistematic îi impunea voința interzicându-i să iasă din casă fără permisiunea lui, o limita în libera circulație și îi interzicea să plece în ospeție la rude, să comunice cu prietenele și persoanele apropiate, izolând-o în așa mod de prietene și rude, încâlcându-i, astfel, dreptul ei constituțional la libera circulație și comunicare cu cei apropiați, în același timp amenințând-o cu răfuiala fizică, dacă nu-i va executa cerințele..., a provocat, din motive de gelozie, un scandal cu soția Tabanova R. și a început să o înjure cu cuvinte necenzurate, impunându-și voința, interzicându-i să părăsească casa și plece, inclusiv prin aplicarea forței fizice..., a urmărit-o. În rezultat, i-a cauzat lui Tabanova R. un stres psiho-emoțional, suferințele psihice și fizice, leziuni în formă de hematom în regiunea umărului stâng, care se califică ca vătămări corporale neînsemnate”, corespund cu semnele componentei infracțiunii imputate: „violența manifestată prin izolare, intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei”; c) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv circumstanțele concrete în fapt și în drept invocate în rechizitoriu pe ambele capete de acuzare, neindicând motivele pentru care a respins alte probe acuzării.*

Astfel, instanța de apel la rejudecarea cauzei, în al doilea set de proceduri, a indicat că, *"învinuirea privind violența manifestată prin izolare, intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei nu a fost confirmată prin cumulul probelor administrate și cercetate în cauză", descriind declarațiile selective ale părților vătămate Tabanova R. și Tauci S., ale inculpatului pe care le-a considerat veridice și ale martorilor Peicova O., Ivanova E., Stratiev I., Jeleva E.*

Referitor la episodul din 16.08.2017, instanța de apel a reținut că *"Respectiv, semnele faptelor prejudiciabile incriminate inculpatului, mai sus descrise nu corespund semnelor componentei de infracțiuni imputate, violență manifestată prin izolare, intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei."* Ulterior, instanța de apel a menționat că, *"În asemenea circumstanțe, nu s-a constatat*

legătură de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă, manifestată prin izolare, intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei de către inculpat, și urmările prejudiciabile, sub formă de suferințe psihice, fapt care necesită a fi confirmat prin raportul de evaluare psihologică.” Astfel, Colegiul penal reține că, instanța de apel se contrazice în concluziile sale, pe de o parte stabilește că, semnele faptelor prejudiciabile incriminate inculpatului, mai sus descrise nu corespund semnelor componente de infracțiuni imputate, dar pe de altă parte stabilește fapta prejudiciabilă *manifestată prin izolare, intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei de către inculpat*, însă atestă că nu s-a constatat legătura de cauzalitate dintre aceasta și urmările prejudiciabile.

Totodată, instanța de apel a constatat că semnele faptelor prejudiciabile incriminate inculpatului, nu corespund semnelor componente de infracțiuni imputate, punând la bază doar declarațiile selective ale părților vătămate Tabanova R. și Taucci S.

Astfel, Colegiul constată că, instanța de apel fără a ține cont de dispozițiile instanței de recurs, din declarațiile tuturor părților audiate și materialele cauzei descrise, a analizat și a apreciat doar declarațiile inculpatului și a cărorva martori, a descris selectiv declarațiile părților vătămate, fără a evalua și fără a efectua o analiză a declarațiilor părților vătămate în coroborare cu declarațiile martorilor și probele materiale, cu aprecierea fiecărei probe în parte, cu expunerea asupra admisibilității sau inadmisibilității probelor, ignorând practica judiciară constată ce stabilește că, într-o hotărâre este necesar nu numai de a reda declarațiile participanților la proces, dar și de a expune esența acestor depoziii și legătura lor cu conținutul altor probe, care în ansamblu confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse. Astfel, instanța de apel a repetat eroarea efectuată de către instanța de apel la examinarea cauzei anterioare, din care considerent, se atestă faptul ignorării totale a prevederilor art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, unde este stipulat că, *„pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sânt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului”*.

La acest capitol, Colegiul penal lărgit remarcă că, în instanțele de fond au fost examinate următoarele probe și anume:

-declarațiile părții vătămate Tabanova R., din prima instanță, în care a menționat că, dacă ea dorea să comunice cu prietenele sale, atunci totul era sub controlul (inculpatului), dacă comunica prin telefon, el întotdeauna era alături, îi controla și telefonul. La finisarea concediului de maternitate, ea vroia să iasă la lucru, el nu voia aceasta, a fost scandal, ca ea să stea acasă și să îngrijească de copii. Când mergea la lucru, el permanent o controla, când venea, ca cine, de ce nu venea la autobuzul de rută, era gelos dacă cineva o conducea. La vecinii bărbați nu putea să intre nu putea să intre, dacă el nu era acasă. La 16.08.2017, se certau și ea a plecat în altă cameră. El a venit după ea și a continuat scandalul, el a și împins-o, după ceartă el a trântit ușile și a plecat, după care ea repede a strâns hainele și a plecat la mama sa cu copiii;

- declarațiile părții vătămate Tabanova R., date în instanța de apel, care a indicat că Tabanov P. este vinovat de tot ce i se incriminează. Mereu se temea de inculpat, deoarece aplica violența fizică și psihică. Toate cele comise aveau drept scop ca ei să-i fie frică, unde mergea mereu trebuia să ceară permisiunea inculpatului. Personal a sunat la Centrul Casei Mărioarei din Chișinău, pentru consultație psihologică, din acest motiv și a anexat conversațiile telefonice;

- declarațiile părții vătămate Tauci St., care a relatat că, inculpatul îi interzicea fiicei să vină la ei în oșpeție și își dădea seama că la ei nu este totul în regulă. Fiica i-a povestit că Tabanov îi interzicea să vină în oșpeție să se întâlnească cu prietenii. La data de 15.08.2017, a sunat-o Raisa și i-a spus că nu poate trăi așa și va veni la ei. Când fiica ei a sunat-o aceasta plângea și i-a spus că Piotr a împins-o și a fugit, s-a certat cu soțul ei. Peste ceva timp Tabanov P. a venit la ei, a intrat la Raisa cu copiii, l-a luat pe copilul său și l-a dus afară. Copilul plângea, Raisa îl ajuta. Aceasta nu era prima dată, când se mai certau, el îi spunea că îi va ascunde copiii, ca ea să nu îi poată găsi. El a lovit-o pe Raisa peste gură, de la ce a început să-i curgă sânge;

-declarațiile martorului Tauci Saveli, care a comunicat că, au fost situații când nepotul se temea de unul singur să rămână în cameră, când venea la ei, starea lui de frică, vorbesc despre scandalurile și strigătele în familia lor, sau oarecare violență, care se răsfrânge asupra sănătății fiicei lui și a nepoților;

-descifările convorbirilor telefonice al SA "Moldtelecom", în privința telefonului de la domiciliul lui Tauci S., potrivit cărora, de la telefonul dat au sunat la data de 18.08.2017, 25.08.2017 în organizația Obștească "Casa Mărioarei", care se ocupa cu ajutorul psihologic al victimelor violenței în familie;

-declarațiile martorului Gurgurova N., care a relatat că, vecina Tauci S. i-a arătat vânătăile mari și aceasta i-a spus că, s-a întâmplat din cauza faptului că Tabanov P. a venit și a vrut să ia fiul, iar ele nu vroiau să-i dea drumul, Piotr le-a împins pe ea și pe Raisa. Tauci S. i-a comunicat că i-a spus Raisa Tabanova să se întoarcă la soț, iar ultima i-a comunicat că soțul o obijduiește;

- declarațiile martorului Peicova O., care a indicat că, soții Tabanov deseori se certau, deoarece el era gelos;

- declarațiile martorului Boeva P., care a comunicat că Tauci S. i-a povestit că Tabanov P. a pătruns cu forța în locuința sa, o căuta pe Raisa, se vedea că gelozia îl predomină. Tabanov P. o gelozea pe soția sa și dorea ca totul să fie așa cum el va spune. Raisa spunea că, Piotr nu-i permitea să iasă din casă, de a comunica, ea trăia o stare de frică. A fost influențată, că el este bărbat în casă și ea trebuie să facă ceea ce zice el;

- declarațiile martorului Stratiev I., care a menționat că cunoștea faptul că în familia Tabanov erau certuri, scandaluri sau maltratări, deoarece în sat se aude repede. Consideră că Tabanov P. este gelos.

Astfel, Colegiul constată că, instanța de apel repetat nu a luat în considerație aceste declarații, cât și probele materiale prezentate de către partea acuzării, apreciind prioritar declarațiile inculpatului, care are dreptul de a nu se autoincrimina și selectiv declarațiile a cărorva martori, care și au fost puse la baza hotărârii de achitare în privința lui Tabanov I. învinuit de săvârșirea infracțiunii

prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, fără o analiză în cumul a tuturor probelor prezentate de părți, neilucidând faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date.

La fel, instanța de recurs reține că, instanța de apel la rejudecarea cauzei, în al doilea set de proceduri, a opinat, că *"Astfel, în speță, din probele administrate și apreciate s-a demonstrat faptul că inculpatul a intrat ilegal în domiciliul lui Xxxxx, unde a rămas timp de 15 minute și la cerințele acesteia de a părăsi domiciliul său, nu s-a conformat".*

În continuare, tot în partea motivată, instanța de apel, menționează, că, *"acțiunile inculpatului urmează a fi recalificate de la alin.(2) la alin.(1) art.179 Cod penal, deoarece, violența a fost aplicată de inculpat nu în scopul violării de domiciliu, dar în timpul unui conflict legat de intenția inculpatului de a lua copilul de la soția sa". Ulterior concluzionează că *"vătămirile produse de inculpatul Tabanov Piotr părții vătămate Xxxxx, sunt în rezultatul "luptei" cu Tabanov Piotr ca ultimul să nu aibă posibilitate să-l ia cu forța pe fiul său." Astfel, Colegiul penal reține că, pe de o parte instanța de apel constată că, a avut loc violarea de domiciliu prin modalitățile: pătrunderea ilegală în domiciliu, fără consimțământul victimei; rămânerea ilegală fără consimțământul victimei și **refuzul de a-l părăsi la cererea victimei**, pe de altă parte stabilește și faptul că, **a avut loc un conflict și o luptă cu Tabanov P.**, însă, în final concluzionează că aceasta a fost ca inculpatul Tabanov P. să nu aibă posibilitate să ia copilul, **fără a verifica dacă violența a urmărit scopul violării de domiciliu, în condițiile în care instanța de apel a constatat că, violarea de domiciliu s-a manifestat inclusiv, prin rămânerea ilegală în domiciliu fără consimțământul victimei și refuzul de a-l părăsi la cererea victimei**, fără a ține cont de declarațiile: părții vătămate Tabanova R., care a menționat că *copilul striga mamei să-l ajute și ea l-a apucat de mână și îl trăgea spre ea, a venit și mama ei Tauci S., la fel ajuta, inculpatul a împins-o pe mama ei, ea s-a lovit. Inculpatul a ignorat cerințele mamei de a părăsi locuința; părții vătămate Tauci S., care a indicat că în momentul în care Tabanov P. a pătruns în domiciliu, aceasta i-a interzis să intre. La solicitarea de a părăsi domiciliul, inculpatul nu a reacționat, o apuca de mâini și o împingea ca să-i dea drumul la copil. Când o împingea, i-a zis să părăsească domiciliul, dar inculpatul nu reacționa la rugămințile ei. În jur de o oră a durat toate acțiunile și tot în acest timp a solicitat inculpatului să părăsească casa; declarațiile martorului Tauci S., care a indicat că *necătând la cerințele față de inculpat de a ieși din curtea casei lor, inculpatul a intrat și umbla prin toate camerele.****

Astfel, Colegiul constată că și referitor la învinuirea adusă inculpatului Tabanov P. în baza art.179 alin. (2) Cod penal, instanța de apel nu a respectat indicațiile din decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 02 iunie 2020, privind aprecierea fiecărei probe separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv circumstanțele concrete în fapt și în drept invocate în rechizitoriu pe ambele capete de acuzare, neindicând motivele pentru care a respins alte probe acuzării.

Astfel, Colegiul penal reține că, instanța de apel a apreciat selectiv declarațiile părților vătămate și ale martorilor, fără a evalua toate probele și fără a efectua o

analiză a acestora, cu aprecierea fiecărei probe în parte, cu expunerea asupra admisibilității sau inadmisibilității probei. Într-o hotărâre este necesar nu numai de a reda declarațiile participanților la proces, dar și de a expune esența acestor depoziții și legătura lor cu conținutul altor probe care în ansamblu confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse.

Rezumând cele menționate, Colegiul constată că, instanța de apel urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și în concluziile sale să motiveze admiterea unor probe sau respingerea altora (art. 394 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală). Contrar acestor stricte prevederi legale instanța de apel a apreciat selectiv probele, fără să le evalueze pe fiecare în parte, ulterior pe toate în cumul și să se expună asupra admisibilității sau inadmisibilității lor, expunând temeiul respectiv și argumentând clar concluziile în decizia adoptată.

Din considerentele expuse, Colegiul penal statuează, că decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de insuficiență și contradicții în partea motivării soluției adoptate, ceea ce este incident cazului de casare invocat în speță și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, iar erorile admise de către instanța de apel nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesuale-penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

În asemenea condiții, instanța de recurs conchide de a admite recursul ordinar declarat la caz, iar decizia instanței de apel urmează a fi casată total, cu remiterea cauzei în instanța de apel la rejudecare, în alt complet de judecători.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra motivelor esențiale invocate în cererile de apel; să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea o evaluare convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date; să-și argumenteze clar concluziile în decizia adoptată, respectiv în caz de adoptare a unei concluzii de vinovăție sau nevinovăție a inculpatului, să emită o soluție clară, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

13. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E:

Se admit recursurile ordinare declarate de către procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, de către inculpatul Tabanov Piotr și de către partea vătămată Xxxxx, se casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 06 iulie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Tabanov Piotr Xxxxx**, și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la data de 24 martie 2022.

Președinte	Timofti Vladimir
Judecător	Cobzac Elena
Judecător	Toma Nadejda
Judecător	Țurcan Anatolie
Judecător	Plămădeală Ghenadie

08 februarie 2022

mun. Chișinău

OPINIE SEPARATĂ

în conformitate cu prevederile art. 339 alin (7), 340 alin. (3) Cod de procedură penală (în cauza penală în privința lui **Tabanov Piotr Xxxxx**)

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul (sediul Taraclia) din 24 aprilie 2019, Tabanov Piotr a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, la 1 an închisoare;
- art. 179 alin. (2) Cod penal, la 1 an închisoare.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, în cazul unui concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor stabilite, i-a fost aplicată lui Tabanov Piotr pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani.

Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită lui Tabanov Piotr sub formă de închisoare a fost suspendată condiționat, cu stabilirea perioadei de probațiune de 2 ani.

Acțiunile civile privind încasarea prejudiciului moral, înaintate de părțile vătămate Xxxxx și Xxxxx au fost admise parțial și s-a încasat de la Tabanov Piotr, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune:

- în beneficiul lui Xxxxx suma de 15 000 (cincisprezece mii) lei;
- în beneficiul lui Xxxxx suma de 5 000 (cinci mii) lei.

S-a respins, ca neîntemeiată cererea procurorului privind încasarea de la Tabanov Piotr în beneficiul statului a cheltuielilor pentru efectuarea constatărilor și expertizelor medico-legale în sumă de 1 280 lei.

2. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 27 noiembrie 2019, a fost respins apelul procurorului ca fiind nefondat și admis apelul inculpatului, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Tabanov Piotr a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 179 alin. (1) Cod penal și liberat de pedeapsă în legătură cu expirarea termenului de prescripție. Procesul penal pe art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, în privința lui Tabanov Piotr a fost încetat din motiv că fapta nu constituie infracțiune, dar contravenție. Tabanov Piotr a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 78¹ Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional în legătură cu prescripția răspunderii contravenționale. De la Tabanov Piotr s-a încasat în beneficiul lui Xxxxx și prejudiciul moral în mărime de 1000 lei și în beneficiul lui Xxxxx prejudiciul moral în mărime de 1000 lei. Cererea

procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată din contul inculpatului în mărime de 1280 lei, a fost respinsă ca neîntemeiată.

3. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 02 iunie 2020, au fost admise recursurile declarate de către procuror, inculpat și partea vătămată Xxxxx, fiind casată total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 27 noiembrie 2019 și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 06 iulie 2021, a fost respins ca nefondat apelul declarat de procuror și admis apelul declarat de inculpatul Tabanov Piotr. A fost casată integral sentința Judecătoriei Cahul (sediul Taraclia) din 24 aprilie 2019, a fost rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Tabanov Piotr, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, a fost achitat din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii. Tabanov Piotr a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, cu liberarea de pedeapsă din motivul intervenirii termenului de prescripție. A fost respinsă acțiunea civilă depusă de Xxxxx împotriva lui Tabanov Piotr privind repararea prejudiciului moral, ca neîntemeiată. A fost încasat de la Tabanov Piotr în beneficiul lui Xxxxx, cu titlu de prejudiciu moral, suma de 2 000 (două mii) lei. A fost respinsă ca neîntemeiată cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată în beneficiul satului, în mărime de 1 280 lei.

5. Prin decizia Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 08 februarie 2022, a fost adoptată următoarea soluție: *„Se admit recursurile ordinare declarate de către procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, de către inculpatul Tabanov Piotr și de către partea vătămată Xxxxx, se casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 06 iulie 2021, în cauza penală privindu-l pe Tabanov Piotr Xxxxx, și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.”*

6. Am semnat potrivit legii decizia, însă nu am susținut soluția adoptată și consider, că în speță urma a fi pronunțată o decizie de respingere a recursurilor declarate, deoarece decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 06 iulie 2021, este întemeiată și legală.

7. Analizând materialele dosarului în raport cu motivele reflectate în recursuri, am constatat că, acestea nu constituie temei de a interveni în decizia recurată. Or, recurenții solicită reaprecierea probelor, considerând că probelor administrate în cauză nu li s-a dat apreciere așa cum și-au dorit-o recurenții.

8. În opinia mea, la examinarea cauzei, instanța de apel nu a admis erori de drept, care ar constitui temei pentru remiterea cauzei la rejudecare.

9. Astfel, subliniez că aprecierea probelor nu este o eroare de drept ce ar constitui temei de casare a unei decizii a instanței de apel, mai mult, susțin că în activitatea Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul cu privire la aprecierea

probelor în dosarul în privința lui Tabanov Piotr, instanța a ținut cont de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenții, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Judecător

Toma Nadejda